

Kúria
végzése

Az ügy száma: Bfv.II.195/2025/17.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Dr. Somogyi Gábor, a tanács elnöke
Dr. Demeter Zsuzsanna, előadó bíró
Dr. Harangozó Attila, bíró
Dr. Metzing Márton, bíró
Dr. Boros Tibor, bíró
Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2025. november 20.
Az ügy tárgya: garázdaság büntette
Terhelt: I. rendű
Első fok: Pesti Központi Kerületi Bíróság, 160.Bpk.VIII.40.556/2024/5.,
büntetővégzés, tárgyaláson kívül, 2024. március 18. (jogerő napja: 2024. december 5.)
Az indítvány előterjesztője: az I. rendű terhelt
Az indítvány iránya: az I. rendű terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a garázdaság büntette miatt I. rendű terhelt és társa ellen folyamatban volt büntetőügyben az I. rendű terhelt által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva a Pesti Központi Kerületi Bíróság 160.Bpk.VIII.40.556/2024/5. számú végzését az I. rendű terhelt tekintetében hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítja.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült 35.000 (harmincötezer) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

[1] I. 1. A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2024. március 18. napján – tárgyalás mellőzésével – meghozott 160.Bpk.VIII.40.556/2024/5. számú büntetővégzéssel az I. rendű terhelttel szemben társtettesként elkövetett garázdaság büntette [Btk. 339. § (1) bekezdés (2) bekezdés a) pont] miatt 312 óra közérdekű munka büntetést szabott ki.

[2] A büntetővégzés – tárgyalás tartása iránti indítvány hiányában – az I. rendű terhelt tekintetében 2024. december 5. napján jogerőre emelkedett.

[3] 2. Az irányadó tényállás szerint I. rendű terhelt és II. rendű terhelt 2022. június 04. napján 20 óra 30 perc körüli időben a villamos hátsó részében utaztak a tér 1 irányából a tér 2 felé. Amikor a jármű megállt a tér 3 megállóban, a peronon tartózkodó személy 1, személy 2

és személy 3 külföldi állampolgárok mielőbb fel akartak szállni a villamosra, ennek érdekében személy 3 „davaj, davaj” szavakkal sürgette a II. rendű terhelte, míg személy 2 megfogta a karját és megpróbálta lehúzni a villamosról. I. rendű terhelte ellökte személy 2 kezét majd amikor személy 2 és személy 1 támadóan közeledtek, az I. rendű terhelte ökölrel, egy alkalommal arcon ütötte személy 2-t.

[4] Ezt követően I. rendű és II. rendű terhelte több alkalommal megütötte és megrúgta személy 1-et, személy 2-t és személy 3-at, akik szintén több alkalommal ütötték és rúgták a terhelteket, ezen kívül a II. rendű terhelte a villamos sínekre lökték.

[5] A dulakodásnak a helyszínre érkező járőrök vetettek véget. A cselekmény során I. rendű terhelte a jobb térdén felületi hámsérülést, II. rendű terhelte a bal térd horzsoltsérülését, valamint a bal csípőtájék zúzódását szenvedte el. Személy 3 a bántalmazás következtében a koponya zúzódását és a fej felületes sérülését szenvedte el, valamennyi sérülés gyógytartama a nyolc napot nem haladta meg.

[6] II. 1. A bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen az I. rendű terhelte felülvizsgálati eljárást kezdeményezett. Beadványában sérelmezte, hogy a bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy kizárólag élettársa, a II. rendű terhelte védelmére kelt, amikor ellökte személy 2 kezét, ezért a jogerős határozat hatályon kívül helyezését kérte.

[7] 2. A Kúria felhívása alapján az I. rendű terhelte kirendelt védője a terhelte nevében terjesztett elő felülvizsgálati indítványt a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjában írt okból, anyagi jogi szabálysértésre hivatkozással.

[8] Indokolása szerint a jelen ügyben nem volt érdemben eldönthető az a bűncselekmény megvalósulása szempontjából alapvető jelentőséggel bíró kérdés, hogy az I. rendű terhelte cselekménye nem kizárólag a II. rendű terhelte elleni támadással szembeni védekezés volt-e. Álláspontja szerint az irányadó tényállás nem tartalmaz olyan adatokat, amelyek alapján a jogos védelmi helyzetet el lehetne vetni, nem rögzíti annak a ténybeli alapját, hogy miért nem minősül jogos védelemnek az I. rendű terhelte cselekménye. Önmagában ez a kétértelműség annak megállapítására is alapot ad, hogy az I. rendű terhelte jogos védelmi helyzetben cselekedett, hiszen a II. rendű terhelte személye elleni közvetlen támadásról volt szó, mikor a három külföldi állampolgár lépett fel agresszív stílusban az élettársa ellen, és megpróbálták őt a villamosról lerántani. Miután az I. rendű terhelte cselekménye kizárólag arra irányult, hogy a II. rendű terhelte megvédje, a megvalósult anyagi jogi szabálysértés miatt a törvénynek megfelelő határozat hozható.

[9] Mindezek alapján a büntetővégzés megváltoztatását, és Btk. 22. § (1) bekezdése alapján a garázdaság büntette vádja alól az I. rendű terhelte felmentését indítványozta.

[10] 3. A Legfőbb Ügyészség a BF.451/2025/2. számú átiratában az I. rendű terhelte védője útján előterjesztett felülvizsgálati indítványt alaptalannak tartotta, ezért az I. rendű terhelte tekintetében a támadott határozat hatályban fenntartását indítványozta.

[11] Indokolása szerint az indítvány – a felülvizsgálattal elérni kívánt cél érdekében – az irányadó tényállás egyes, azonban az összefüggéseiből kiragadott tényeire hivatkozással kifogásolja a jogos védelem megállapításának hiányát az I. rendű terhelte vonatkozásában.

[12] Utalt rá, hogy személy 2 a leszállni kívánó II. rendű terhelte a karjánál fogva megpróbálta lehúzni a villamosról, azt siettetve, hogy személy 1-gyel és személy 3-mal minél előbb fel tudjanak szállni, ami kétségkívül tolaakodó, udvariatlan magatartás volt, azonban a jogos védelem szempontjából bűncselekmény törvényi tényállását megvalósító cselekményként nem értékelhető, mint ahogy az sem bűncselekmény, hogy az I. rendű terhelte a barátnője kezéről ellökte személy 2 kezét, megszüntetve ezt a tolaakodó magatartást.

[13] Személy 2 és személy 1 ezt követő támadó közeledése kapcsán pedig az irányadó tényállás nem tartalmaz arra vonatkozó megállapítást, hogy ütésre emelték volna a kezüket, vagy bármilyen, I. rendű vagy II. rendű terhelt bántalmazására utaló kijelentést, avagy mozdulatot tettek volna, személy 3 pedig eddig a pontig a sürgetésen kívül semmi mást nem tett. Ez tehát nem indokolta azt, hogy I. rendű terhelt mindhárom külföldi személyt többször is megüsse, megrúgja, így az I. rendű terhelt javára jogos védelmi helyzet az irányadó tényállás alapján nem állapítható meg.

[14] **III.** Az I. rendű terhelt felülvizsgálati indítványa az alábbiak szerint alapos.

[15] 1. A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely a Be. 648. §-a alapján csak a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen és kizárólag a Be. 649. §-ában tételesen felsorolt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe. A felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető, ezért az azon kívül eső anyagi vagy eljárásjogi kérdések a felülvizsgálatban közömbösek.

[16] A jelen ügyben a bíróság büntetővégzésben határozott a büntetőjogi felelősségről és a szankcionálásról. A Be. 739. § (2) bekezdés szerint a büntetővégzés ügydöntő határozat. A büntetővégzésre – ha e törvény másképp nem rendelkezik – az ítéletre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni, ezért az felülvizsgálattal támadható.

[17] 2. A felülvizsgálati indítványban megfogalmazott álláspont szerint az I. rendű terhelt büntetőjogi felelősségének megállapítására a jogerős büntetővégzésben büntethetőséget kizáró ok – jogos védelem – ellenében, a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjának megfelelően a büntető anyagi jogszabályok megsértésével került sor.

[18] A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján valóban felülvizsgálati ok, ha a bíróság a jogerős ítéletében a terhelt büntetőjogi felelősségét a büntető anyagi jog szabályainak a megsértésével állapította meg. E felülvizsgálati ok akkor valósul meg, ha a jogerős ítéleti tényállásban foglalt terhelti magatartás nem meríti ki (semmilyen) bűncselekmény törvényi tényállási elemeit, avagy – ugyancsak az irányadó tényállásból kitűnően – büntethetőséget kizáró (így például jogos védelem) vagy megszüntető ok ellenében került sor a terhelt elítélésére. Ilyen esetben az indítvány célja a terhelt felmentése vagy vele szemben az eljárás megszüntetése. A felülvizsgálati indítvány I. rendű terhelt tekintetében a büntethetőségi akadályra hivatkozással mindennek megfelel.

[19] 3. A felülvizsgálati eljárás megkerülhetetlen szabálya, hogy a felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható [Be. 650. § (2) bekezdés]. Ezzel összhangban a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó [Be. 659. § (1) bekezdés]. A jogkövetkeztetések helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével ítéltető meg (BH 2004.102.).

[20] A felülvizsgálat törvényi alapú tényálláshoz kötöttségére tekintettel a felülvizsgálat speciális szabályozásából az következik, hogy felülvizsgálat keretében valamely büntethetőséget kizáró ok – így akár a jogos védelem vagy a tévedés – meglétére vagy hiányára vont következtetés helyessége kizárólag az irányadó tények alapulvételével vitatható (EBH 2011.2395.). A felülvizsgálati indítványa alapján a Be. 659. § (5) bekezdésében írt felülbírálatot tehát az irányadó tényállásban rögzített életbeli tények szem előtt tartásával kell elvégezni.

[21] 3.1. Az irányadó tényállás releváns tényei szerint

– I. rendű és II. rendű terhelt a villamoson utaztak;

- a jármű megállásakor a peronon tartózkodó külföldi állampolgárok mielőbb fel akartak szállni a villamosra, ennek érdekében személy 3 „davaj, davaj” szavakkal sürgette a II. rendű terhelte, míg személy 2 megfogta a karját és megpróbálta lehúzni a villamosról;
- I. rendű terhelte ellökte személy 2 kezét majd, amikor személy 2 és személy 1 támadóan közeledtek, az I. rendű terhelte ököllel, egy alkalommal arcon ütötte személy 2-t;
- ezt követően I. rendű és II. rendű terhelte több alkalommal megütötte és megrúgta személy 1-et, személy 2-t és személy 3-at, akik szintén több alkalommal ütötték és rúgták a terhelteket, ezen kívül a II. rendű terhelte a villamos sínekre lökték.

[22] Az irányadó tényállás alapján nem kétséges, hogy I. rendű terhelte nyílt utcán, személy elleni erőszakos, sérülés okozásával járó cselekményt követett el, ehhez képest a büntetendő cselekmény elkövetése miatt büntetőjogi felelősségének megítélése azon áll, hogy megállapítható-e javára a Btk. 22. § (1) bekezdésében írt jogos védelmi helyzet, és ezért büntethetőséget kizáró ok folytán nem büntethető.

[23] 3.2. Erőszak alkalmazását jogos védelem címén a Btk. 22. § (1) bekezdése teszi lehetővé a saját, illetve más vagy mások személye, javai vagy a közérdek ellen intézett, illetve ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárítása érdekében. A jogos védelem alkalmazásának elengedhetetlen előfeltétele tehát a – sértett részéről megvalósított – támadás. A védekezést mindig támadás előzi meg, az elhárítás pedig válasz a támadásra. A támadásnak „intézettnak”, vagy „közvetlenül fenyegetőnek” kell lennie. Intézett a támadás akkor, ha az elkövető valamely, a Különös Részen büntetni rendelt bűncselekmény (szabálysértés) törvényi tényállásának megvalósítását megkezdte. Közvetlenül fenyegető a támadás akkor, ha a támadás megkezdésétől azonnal vagy igen rövid időn belül reálisan tartani lehet (4/2013. BJE jogegységi határozat).

[24] Jelen tényállás öt embert érintő, időben rövid, térben egy helyen lezajlott, egymást is érő erőszakba torkolló cselekménysort rögzít, ekként – a jogos védelem szempontjából – a támadás és az arra válaszként adott védekezés mibenlétét kizárólag egyes magatartáselemek viszonylatában vizsgálva, téves kategorikus véleményalkotást eredményezhet. A Legfőbb Ügyészség az indítványnak éppen azt rótta fel, miszerint a felülvizsgálattal elérni kívánt cél érdekében az irányadó tényállás egyes, összefüggéseiből kiragadott tényeire hivatkozással kifogásolta az I. rendű terhelte vonatkozásában a jogos védelem megállapításának hiányát, ugyanakkor az ügyészség a jogos védelem ténybeli alapjainak hiányának ugyanezen módszer alkalmazása mellett állította.

[25] 4.1. Az irányadó tények alapján vitán felül áll, hogy a végül rendőri intézkedést is igénylő esemény kezdő mozzanata a peronon tartózkodó három külföldi állampolgárhoz köthető, akik mihamarabb fel akartak szállni az állomásra beérkező villamosra. A mihamarabbi felszállást elősegítendő, a villamoson tartózkodó II. rendű terhelte irányába szóbeli sürgetés hangzott el személy 3 részéről a „davaj, davaj” szavak használatával, melyet személy 2 egy tettelegbeli aktussal toldott meg, nevezetesen, hogy megfogta a II. rendű terhelte karját és megpróbálta lehúzni a villamosról.

[26] A tényállás alapján ezen kezdő magatartásra adott válaszcselekvés I. rendű terhelte részéről a személy 2 kezének ellökése, melyet először személy 2 és személy 1 „támadó közeledése”, mindezt pedig I. rendű terhelte személy 2 arcának ököllel való megütése követett.

[27] Az ügyészségi érvelés a jogos védelem megítélése körében a külföldi részről tanúsított kezdő mozzanatot tolakodó, udvariatlan, de bűncselekmény vagy szabálysértés megállapítását meg nem alapozó magatartásnak minősítette és az I. rendű terhelte erre adott – a kéz ellökésével a tolakodó magatartás megszüntetését célzó – válaszreakcióját sem tekintette annak, míg a tényállásban a „támadó közeledés”-ként aposztrofált magatartást az azt kitöltő bántalmazásra utaló kijelentés vagy mozdulat leírásának hiánya folytán találta alkalmatlannak

az I. rendű terhelt javára értékelhetőként. Mindezen állítás a teljes esemény komplexitásában nézve téves, mint az ügyészség által a terhelteknek tulajdonított leszállási szándék is. A tényállásban ugyanis semmiféle olyan tény nem szerepel, mely szerint a terheltek a villamosról le akartak szállni, e tényálláson kívüli tényre – érvelése alapján – az ügyészség következtetéssel jutott.

[28] Önmagában az egyes magatartásbeli elemek egymásra vetítése alapján a külföldi állampolgárokhoz köthető a vitathatatlan kezdő aktív cselekvés, vagyis a II. rendű terhelt karjának nem csak egyszerű megfogása, hanem azontúl a villamosról való lehúzása, továbbá a két külföldi személy részéről kifejtett – a tényállás szerint – „támadóan közeledés”. Mindez pedig még konkrét tartalmi kitöltés nélkül is, ilyen előzmények után, egyértelművé teszi a kétségkívül összetartozó három külföldi állampolgár részéről az egyre határozottabb, jellegét tekintve fizikálisan is megnyilvánuló, az udvariatlan, tolakodó magatartáson jócskán túlmutató magatartás, valójában a támadás veszélye a két terhelttel szemben.

[29] A támadás hétköznapi fogalomként használt tartalma ugyanis abban áll, amikor valaki szándékosan ártani próbál egy másik személynek vagy dolognak, akár testileg, akár szavakkal, viselkedéssel vagy eszközökkel, ütés, fenyegetés, sértegetés vagy hirtelen ellenséges fellépés formájában. A támadás tehát alapvetően pejoratív tartalmú fogalom.

[30] Jogi értelemben a támadás jogellenes, szándékos és mindenképpen tettekben megnyilvánuló magatartás, amely más személy testi épségét, életét, szabadságát vagy jogait közvetlenül veszélyezteti vagy sérti, ideértve a fizikai erőszakot, az azzal való közvetlen fenyegetést, de bizonyos esetekben az erőszakos fellépés kísérletét is.

[31] A jelen ügyre vetítve a Btk. a jogos védelem alapjául szolgáló két helyzetet szabályoz; egyrészt a személyi, illetve vagyoni értékek ellen intézett, másrészt az ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás esetét.

[32] A két külföldi személynek tulajdonított, a tényállásban ekként rögzített „támadóan közeledés” – önmagában is, de az előzmények ismeretében másként nem értékelhető, mint a jogos védelem törvényi követelményei közül a személy ellen intézett jogtalan támadás fenyegető veszélyeként, míg I. rendű terhelt ökölütése az erre adott – ekként a jogos védelem körében érdemben értékelhető – válasz volt.

[33] Ha van jogtalan támadás, akkor annak az elhárítása szükséges. Az elhárító cselekmény is tevékenység, aktív szembeszegülés a támadással. A szükségesség azt jelenti, hogy a védekezőnek a jogtalan támadás elhárításához enyhébb védekezési mód nem állt rendelkezésére, mint amelyet alkalmazott. Ha volt más – enyhébb – mód az elhárításra, de annak megválasztásában a támadás okozta ijedtség vagy menthető felindulás a védekezőt meggátolta, akkor a cselekmény büntetendő, de a védekező nem büntethető a túllépés miatt. A védekező cselekmény jogszerűségének egyetlen kritériuma a szükségesség. A konkrét esetben a szóban forgó helyzetig mindez bizonyosan megvalósult.

[34] Az irányadó tényállás az „ezt követően” fordulattal folytatódik tovább, azt rögzítve, mely szerint I. rendű és II. rendű terhelt több alkalommal megütötte és megrúgta személy 1-et, személy 2-t és személy 3-at, akik szintén több alkalommal ütötték és rúgták a terhelteket, és a II. rendű terheltet a villamos sínekre lökték.

[35] A cselekmény tehát I. rendű terhelt által kifejtett arculütés pontján még nem ért véget, a történet egészében való vizsgálata alapján pedig az „ezt követően” fordulat a jogtalan támadás és jogos védekezés egymáshoz való további viszonyának kérdését veti fel. Nevezetesen azt, hogy lezárult-e a három külföldi személy támadó fellépése és „ezt követően” I. rendű és II. rendű terhelt részéről a másik három személyt ért többszöri ütés és rúgás vált-e olyan az új kezdeményezéssé – másképpen szólva bosszúvá –, amire ezt követően a külföldi személyek részéről tanúsított magatartás volt a „válasz”, avagy a külföldi

személyek fellépése a kezdeti „karmegfogás és lefelé húzás”-tól el nem választható szerves egységet alkotott, amelynek az is a részét képezte, hogy nem nyugodtak bele I. rendű terhelt – vitathatatlanul a jogos védelem részét képező – egyikőjüket ért arcul ütésébe. Az irányadó tényállás ugyanis mindkét oldalt érintő, kölcsönös testbántalmazásban álló magatartásokat ír le, így ha az utóbbi eset áll fenn, úgy a támadó fellépés (a támadás közvetlen veszélye), majd maga – a fizikai valójában megnyilvánuló – támadás is folyamatos volt, következésképpen a védekezésben álló magatartás is folyamatosága sem kizárt.

[36] E kérdés az irányadó tényállás alapján nem dönthető el.

[37] 4.2. A Btk. 22. § (1) bekezdése szerinti jogos védelem korlátai többek között:

- verbális cselekményekkel szemben nem vehető igénybe,
- megtorlasként nem alkalmazható,
- kölcsönös kihívás elfogadása mindkét fél számára a jogtalanság állapotát hozza létre,
- támadás kiprovokálása megfosztja a védekezőt az elhárítás jogszerűségétől.

[38] A jogtalan támadás vagy azzal való fenyegetés értékelése a jogalkalmazón múlik, és ennek eredményeképpen juthat arra a megállapításra, hogy az intézett vagy fenyegető magatartás – akár a támadó személyének vétőképtelenségére, akár a magatartás súlytalanságára figyelemmel – nem indokolta az elhárító cselekményt, mert az nem volt szükséges, tehát a szükségesség hiányzott.

[39] A jogtalanság kizárólag a támadást jellemezheti, mert amennyiben a támadó és a megtámadott egyaránt jogellenesen jár el, jogos védelmi helyzetre egyikük sem hivatkozhat eredményesen. Kölcsönös tettegesség esetén egyik fél fellépése sem jogos védekezés. Ha a verekedésre kihívás és a kihívás elfogadása folytán kerül sor, mindketten a jogtalanság talaján állnak, ezért egyik fél javára sem állapítható meg jogos védelem, még akkor sem, ha az egyik a másikkal szemben erőfölénybe kerül (Kúria Bfv.II.137/2016/5.).

[40] A jogos védelmi helyzet mindaddig fennáll, ameddig a megtámadott okkal tarthat a támadás megkezdésétől vagy annak folytatásától. Az irányadó tényállás alapján azonban ebben – és ezen keresztül a bűnösség – a kérdésben állást foglalni nem lehet.

[41] A Kúria következetes gyakorlata szerint ez anyagi jogi sérelem (Bfv.339/2024/28., Bfv.1004/2020/13., korábban: BH 2021.8., BH 2014.103. I., BH 2013.55. II., BH 2010.141., BH 1998.110.). Jelen esetben pedig ez a helyzet, mert az irányadó tényállásból nem állapítható meg, hogy személy 2 arculvágását követően az I. rendű terhelt tekintetében az eseménysor korábbi mozzanatának minősülő és a jogos védelmet megalapozó támadó közeledés a három külföldi személy részéről megszűnt-e, ugyanis amennyiben nem, abban az esetben az I. rendű terhelt részéről további alapos ok volt akár erőszakos magatartás tanúsítása formájában védekezni.

[42] Tények felderítésére a felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslati eljárása törvényi lehetőséget nem ad, ezért miután az ebben álló anyagi jogi hiba kiküszöbölésére a felülvizsgálati eljárásban nem nyílt törvényes lehetőség, a Be. 663. § (1) bekezdés b) pontja alapján a jogerős ügydöntő határozat hatályon kívül helyezésének, és a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező elsőfokú bíróság új eljárásra utasításának van helye.

[43] A kifejtett érvek mentén a Kúria – a Be. 660. § (1) bekezdés főszabálya szerinti tanácsulésen, a Be. 655. § (1) bekezdése szerinti összetételben eljárva – a bíróság jogerős ügydöntő határozatát a Be. 663. § (1) bekezdés b) pontja alapján az I. rendű terhelt tekintetében hatályon kívül helyezte és a bíróságot új eljárásra utasította.

[44] 5. A Kúria végzésben kifejtett részletekbe menő elemzése értelemszerűen egyben a Kúria megismételt eljárásra vonatkozó iránymutatását is megadja [Be. 663. § (3) bekezdés].

[45] A megismételt eljárásban a vádiratban az I. rendű terhelt terhére rótt cselekménnyel kapcsolatban nélkülözhetetlen valamennyi, a jogkövetkeztetés levonásához szükséges körülmény tisztázása, a résztvevők ténylegesen tanúsított magatartásának pontos rögzítése. Önmagában annak cselekvésként megjelölése, hogy „támadóan közeledtek”, büntetőjogi szempontból konkrétum nélküli, ekként elkövetési magatartásként sem tekinthető. Ebből a támadó fellépés mibenléte nem tűnik ki, a fellépés „támadónak” minősítése pedig nem tényállítás, hanem értékítélet; így helyett az érintett személyek kívülágban megnyilvánuló, a kívülágban észlelhető magatartásának megállapítása és leírása szükséges. A megalapozott, hiánytalan tényállás alapján pedig állást kell foglalni az I. rendű terhelt büntetőjogi felelőssége és terjedelme, avagy annak hiánya körében.

[46] 6. A Kúria a felülvizsgálati eljárásban felmerült bűnügyi költségről, amely az I. rendű terhelt kérelme alapján a felülvizsgálati indítvány megfogalmazása folytán merült fel a kirendelt védő díjaként, a Be. 664. § (1) bekezdés első fordulata alapján rendelkezett.

[47] **IV.** A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pont második fordulata kizárja.

Budapest, 2025. november 20.

Dr. Somogyi Gábor s.k. a tanács elnöke, Dr. Demeter Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Harangozó Attila s.k. bíró, Dr. Metzing Márton s.k. bíró, Dr. Boros Tibor s.k. bíró

A Kúria Bfv.II.195/2025/17. számú végzése 2025. november 20. napján végleges.

Budapest, 2025. november 20.

Dr. Somogyi Gábor s.k.
a tanács elnöke